

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 73/07-40

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. júna 2007 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť J. S., B., a A. Ž., B., zastúpených advokátom JUDr. J. V., B., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo J. S. a A. Ž. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. J. S. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Banská Bystrica p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. A. Ž. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk (slovom päťdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Banská Bystrica p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

5. Okresný súd Banská Bystrica je p o v i n n ý uhradiť J. S. a A. Ž. trovy konania v sume 9 026 Sk (slovom deväťtisíc dvadsaťšesť slovenských korún) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet ich právneho zástupcu JUDr. J. V., B.

6. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 73/07-11 z 12. apríla 2007 podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie s'ťažnosť J. S., B. (ďalej aj „s'ťažovateľka v 1. rade“), pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999. Uznesením č. k. III. ÚS 108/07-14 z 24. apríla 2007 ústavný súd prijal na ďalšie konanie s'ťažnosť A. Ž., B. (ďalej aj „s'ťažovateľka v 2. rade“ alebo spolu „s'ťažovateľky“), pre namietané porušenie jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom

okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999. Zo spisov ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 73/07 a sp. zn. III. ÚS 108/07 ústavný súd zistil, že spolu skutkovo súvisia, a z toho dôvodu uznesením č. k. III. ÚS 108/07-14 z 24. apríla 2007 rozhodol o spojení oboch vecí na spoločné konanie.

Sťažovateľky zastúpené tým istým právnym zástupcom (advokátom JUDr. J. V., B.) uviedli, že spolu s ďalšími fyzickými osobami podali okresnému súdu 27. januára 1999 žalobu o zrušenie spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Táto žaloba nebola dosiaľ prerokovaná a konanie vedené okresným súdom je poznačené priet'ahmi. Okresný súd zbytočnými priet'ahmi odd'aluje a znemožňuje sťažovateľkám odstránenie stavu právnej neistoty v konaní a je dlhodobo nedôvodne nečinný.

Sťažovateľky poskytli okresnému súdu primeranú súčinnosť a necítia spoluzodpovednosť za vzniknutý stav konania. V postupe okresného súdu vidia porušenie svojich práv, preto žiadajú, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 porušil ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal mu vo veci konať bez zbytočných priet'ahov a uložil mu povinnosť zaplatiť im primerané finančné zadosťučinenie - sťažovateľke v 1. rade v sume 291 100 Sk a sťažovateľke v 2. rade v sume 284 700 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci listom zo 7. mája 2007 sp. zn. Spr 4014/2007 vyjadril okresný súd zastúpený jeho predsedom, pričom uviedol prehľad úkonov a pripojil aj vyjadrenie zákonného sudcu:

„Dňa 27. 01. 1999 podali žalobcovia žalobu, ktorá sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 19 C 17/99 a pridelená bola na vybavenie a rozhodnutie JUDr. P.

Dňa 08. 02. 1999 súd doručoval opis návrhu na vyjadrenie žalovaným a zároveň vyzval navrhovateľov na predloženie znaleckého posudku nehnuteľnosti.

Dňa 26. 02. 2005 zaslali vyjadrenie žalovaní 1/, 2/, žalovaná 3/ si neprevzala súdnu zásielku.

Dňa 11. 03. 1999 žalobca 1/ doručil súdu znalecký posudok.

Dňa 06. 07. 1999 súd zaslal žalobcom tlačivo na vyplnenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch, ktoré majú vrátiť súdu.

Dňa 05. 08. 1999 súd urgoval žalobcov.

Dňa 17. 08. 1999 žalobca 2/, 3/, 4/ nežiadajú oslobodiť od súdneho poplatku.

Dňa 16. 09. 1999 žalobca 1/ zaslal vyplnené tlačivá všetkých žalobcov na oslob. od platenia súdneho poplatku.

Dňa 19. 10. 1999 súd uznesením priznal žalobcom 1 – 4 oslobodenie od povinnosti platenia súdnych poplatkov za konanie vo výške 50 %.

Dňa 22. 11. 1999 žalobcovia uhradili súdny poplatok.

Dňa 17. 06. 2002 súd vytýčil termín pojednávania na deň 28. 08. 2002, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že budú pripojené spisy tunajšieho súdu 17 C 135/98 (J. V. c/a manž. S. o nahradenie prejavu vôle odporcu) a 11C 398/98 (manž. Ž. c/a maž. S. o nárok z predkupného práva), žalobcovia doložia do spisu fotokópie kúpnych zmlúv, resp. dedičských rozhodnutí, ktorými nadobudli do podielového spoluvlastníctva nehnuteľnosť.

Dňa 28. 08. 2002 zákonný sudca spísal úradný záznam s tým, že po konzultácii s JUDr. K., ktorá (pridelený jej bol spis 11C 398/98) začala vo veci konať a pokračuje v konaní vykonávaním jednotlivých procesných úkonov.

Dňa 02. 09. 2002 súd prerušil konanie až do právoplatného skončenia vecí, vedených na tunajšom súde č. k. 17 C 135/98, 11C 398/98.

Dňa 25. 09. 2002 a 9. 10. 2002 podali proti uzneseniu žalobcovia odvolanie.

Dňa 28. 11. 2002 bol spis doručený Krajskému súdu v B. Bystrici.

Dňa 20. 02. 2003 krajský súd zrušil uznesenie a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 20. 03. 2003 krajský súd vrátil spis tunajšiemu súdu.

Dňa 26. 03. 2003 bol spis daný na dlhodobú lehotu.

Dňa 19. 10. 2004 súd vytýčil termín pojednávania na deň 01. 12. 2004, účastníci v uvedený deň zobrali svoj návrh späť, žiadali konanie vo veci zastaviť a vrátiť súdny poplatok.

Dňa 02. 12. 2004 súd konanie zastavil, uznesenie 07. 12. 2004 doručoval účastníkom konania.

Dňa 23. 12. 2004 podali žalovaní 1/, 3/, žalobkyňa 2/ odvolanie.

Dňa 07. 01. 2005 bol spis zaslaný Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Dňa 10. 02. 2005 krajský súd uznesenie okresného súdu zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

Dňa 23. 02. 2005 bol spis vrátený tunajšiemu súdu.

Dňa 14. 03. 2005 súd doručoval rozhodnutie krajského súdu – spis uložený na lehotu do 31/3, prelehotovaný na 12/4

Dňa 04. 10. 2005 súd uznesením konanie vedené pred tun. súd. pod sp. zn. 19 C 17/99 prerušuje a to až do právoplatného skončenia veci vedenej pred tunajším súdom pod sp. zn. 11 C 398/98. Rozhodnutie sa doručovalo účastníkom konania, spis bol uložený na lehotu do 24/10.

Dňa 05. 11. 2005 bol spis uložený na lehotu do právoplatného skončenia konania 11 C 398/1998, potom predlož aj zo spisom 11C 398/1998 a 17 C 135/1998

Dňa 03. 10. 2006 súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 13/11/2006

Dňa 15. 12. 2006 z dôvodu námietky zaujatosti bol spis zaslaný KS v B. B.

Dňa 15. 02. 2007 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 16. 02. 2007 súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 21. 03. 2007. “

Zákonný sudca vo svojom vyjadrení uvádza:

„Predmetom konania vo veci samej je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva účastníkov k nehnuteľnosti vedenej na Správe katastra Banská Bystrica na LV č. 1691 pre kat. úz. v Banskej Bystrici, ako parcela č. 1464/1 o výmere 378 m². V priebehu konania bolo zistené, že na Okresnom súde Banská Bystrica sa vedú medzi účastníkmi aj dve samostatné konania vedené pod sp. zn. 11 C/398/1998 a 17 C/135/1998, kde žalovaní Ing. Ž. a J. V. spochybnili existujúce spoluvlastnícke podiely k danej nehnuteľnosti, a keďže podiely medzi spoluvlastníkmi boli sporné, nemohol súd pristúpiť k vecnému prejednaniu žalobného návrhu. V tejto súvislosti Okresný súd Banská Bystrica v konaní 19 C/17/1999 konanie opakovane prerušil, a to až do právoplatného skončenia týchto súvisiacich konaní. Konanie 11 C/398/1998 skončilo právoplatným rozhodnutím z 18. 09. 2006 a konanie 17 C/135/1998 z 07. 09. 2005. Akonáhle bolo v konaní zistené, že tieto súvisiace konania boli právoplatne skončené, bolo vo veci dňa 03. 10. 2006 vytýčené pojednávanie a odvtedy sa vo veci riadne koná.

Možno teda konštatovať, že prietahy v konaní 19C/17/1999 súviseli so správaním účastníkov konania – odporcov, ktorí namietali existujúce spoluvlastnícke podiely k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom tohto konania. Keďže vyriešenie spoluvlastníckych podielov, ktoré boli medzi účastníkmi sporné, bolo podstatnou (prejudiciálnou) otázkou pre rozhodnutie vo veci zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, súd musel čakať až do ich právoplatného skončenia. Z týchto dôvodov nebolo vo veci zatiaľ meritórne rozhodnuté.“

Rovnaké skutočnosti, čo sa týka úkonov okresného súdu, zistil aj ústavný súd z obsahu spisu a zo sťažností sťažovateľiek.

Predseda okresného súdu v podaní z 2. mája 2007 a aj právny zástupca sťažovateľiek v podaniach z 22. mája 2007 a 16. júna 2007 uviedli, že netrávajú na verejnom ústnom pojednávaní.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľky sa sťažnosťou domáhali vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov, ako aj práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci súdom sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 253/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni uvedený stav právnej neistoty.

Ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ (I. ÚS 24/03, II. ÚS 66/03, IV. ÚS 15/03), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím“.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní okresného súdu došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (II. ÚS 813/00, I. ÚS 20/02, III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie sa účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Ústavný súd (obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva) pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa.

Pri vyhodnotení doterajšieho konania vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 19 C 17/1999 podľa troch označených základných kritérií ústavný súd dospel k týmto záverom:

1. Predmetom konania vo veci vedenej okresným súdom pod sp. zn. 19 C 17/1999 je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré tvorí bežnú súčasť rozhodovacej činnosti všeobecných súdov a vec z právneho a skutkového hľadiska nevykazuje znaky náročnosti. Ústavný súd vychádzajúc z doterajšej dĺžky konania, jeho priebehu a dosiaľ dosiahnutých výsledkov na záver konštatuje, že nezistil také okolnosti, ktoré by zdôvodňovali priebeh konania jeho zložitou.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľiek v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil takú závažnú skutočnosť, ktorá by mohla byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu. Sťažovateľky boli v konaní aktívne a súčinné. Pri hodnotení ich správania ako účastníčok konania dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľky neprispeli k predĺženiu doterajšej doby konania.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup okresného súdu. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci, a to nielen z hľadiska sťažovateľkami namietaných (označených) období, ale aj z hľadiska celkového priebehu posudzovaného súdneho konania.

Z rozboru veci vyplýva, že konanie začalo v roku 1999 a ústavný súd zistil, že v ňom došlo k opakovanej nečinnosti okresného súdu. Nečinnosť bola zistená od 19. októbra 1999, keď okresný súd priznal žalobcom v 1. až 4. rade oslobodenie od platenia súdneho poplatku, do 28. augusta 2002, keď sa konalo pojednávanie (nečinnosť 22 mesiacov), od 20. marca 2003, keď krajský súd vrátil spis okresnému súdu, do 2. decembra 2004, keď okresný súd rozhodol o zastavení konania (nečinnosť 20 mesiacov), ako aj od 23. februára 2005, keď krajský súd vrátil spis okresnému súdu, do 4. októbra 2005, keď okresný súd prerušil konanie (nečinnosť 7 mesiacov). Okresný súd v týchto obdobiach nevykonával žiaden úkon.

Ústavný súd preto pri hodnotení postupu okresného súdu, ktorý bol nečinný viac ako 4 roky, a po zvážení všetkých okolností dospel k záveru, že postupom okresného súdu

v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 bolo porušené základné právo sťažovateľiek na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva a slobody porušil, vo veci konal [podobne aj § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde]. Vzhľadom na to ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 17/1999 konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný vyplatiť ho sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľka v 1. rade žiadala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 291 100 Sk a sťažovateľka v 2. rade v sume 284 700 Sk poukazujúc najmä na celkovú doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom.

Podľa názoru ústavného súdu nemožno spravodlivo žiadať, aby fyzická osoba čakala na výsledok konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré nie je právoplatne skončené ani po 7 rokoch. U sťažovateľiek takýto postup okresného súdu

vyvoláva oprávnené stav právnej neistoty. Vzhľadom na pozíciu sťažovateľiek ako účastníčok konania, ako aj s prihliadnutím na princípy spravodlivosti, spôsob zavŕšenia ochrany základných práv každej oprávnenej osoby a okolnosti tohto prípadu ústavný súd dospel k záveru, že finančné zadost'učinenie v sume 50 000 Sk pre každú zo sťažovateľiek, ktoré je okresný súd povinný zaplatiť v súlade s výrokom tohto nálezu, je primeraným zadost'učinením spojeným s porušením označených práv sťažovateľiek.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľiek, ktoré im vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Sťažovateľka v 1. rade si uplatnila trovy konania v sume 32 700 Sk a sťažovateľka v 2. rade v sume 32 658 Sk, ktoré v sťažnosti bližšie špecifikovali.

Podľa § 13 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby vykonaný v roku 2006 v právnej veci sp. zn. III. ÚS 108/07 (keďže sťažnosť sťažovateľky v 2. rade bola v tejto veci doručená ústavnému súdu 24. októbra 2006) je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2005 v sume 16 381 Sk.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby vykonaný v roku 2007 v právnej veci sp. zn. III. ÚS 73/07 (keďže sťažnosť sťažovateľky v 1. rade bola v tejto veci doručená ústavnému súdu 18. januára 2007) je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2006 v sume 17 822 Sk.

Ústavný súd priznal sťažovateľkám (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v sume 9 026 Sk, a to za dva úkony právnej služby v sume po 2 970 Sk

(príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) a k tomu 50 % zo sumy 5 460 Sk (2 730 Sk), pretože základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou sa zvyšuje o polovicu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach; ústavný súd taktiež priznal právnomu zástupcovi sťažovateľiek dvakrát náhradu režijného paušálu po 178 Sk.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2007